

Özlem

– aylinbengi · 27 Eylül 2012

Gecenin soluğunu çekiyorum içime
Uzaktardan parlar
Yaşam dolu evlerden ışıklar
İçimdeki hüznün hortlar aniden
Hatırla yattığın yorgan bile senin değil
Usandım böyle ayrılıklardan
Sayısını sayıklayamadığım gecelerden
El alemin evinde sultan olsan da hiçsin
Uyuma öyle derinden
Geride uzakta kalan
Işığı sönmüş mahzun ev senindir
Sevmiyorum böyle hatırlamayı
Yarısı siyah yarısı beyaz şiirler yazmayı

Bir arpa boyu yol alamadık
Ayrıldık barışamadık
Uzandık sevişemedik
Peki biz hangi kötüyü iyi ettik de
Yalçın bir dağın köşe başına konduk
Darmadağın inan ıslak saçlarım
Elbiseler yerlere saçılmış
Açılmış valizler boy boy ölü gibi dizilmiş

Kayın yıldızlar kayın
Düştüğünüz yere selam edin
Dönsem evime karşılayanım yok ki
O zaman yalnızlığı seç hanımım
Sevmiyorum düşlerden aymayı
Yarısı sarı yarısı beyaz yıldızlardan kaymayı

Sırtıma güllü kırmızı şal ördüm
Kar örtünce ne yaparım bilmiyorum
Dön dese de olmayan
Yarın belki var olan dönebilir miyim
Son olsun diyorum

Neyin sonu
Belki sorgulanmayan konu
Olası ki kurgulanmamış özlemin sonu